

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D., v právní věci

žalobce: **P. L.**

zastoupeného advokátem Mgr. Petrem Kaustou,
sídlem Čs. legií 1719/5, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému

Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2021, č. j. MSK 5494/2021, ve věci
přestupku,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. R.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou doručenou soudu dne 13. 4. 2020 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2021, č. j. MSK 5494/2021, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 21. 12. 2020, č. j. SMO/733076/20/DSČ/Sad, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, jehož se měl úmyslně dopustit dle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu tím, že dne 10. 8. 2020 v 8:45 hodin v Ostravě-Kuncicích na ulici Frýdecké, na křižovatce s ulicí Na Července, ve směru jízdy ke křižovatce s ulicí Rudnou, řídil motorové vozidlo tovární značky Škoda, RZ X, přičemž při jízdě držel v ruce telefonní přístroj. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a dále byla žalobci uložena povinnost k náhradě nákladů řízení spojených s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobce ve své žalobě namítal, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním i skutkovém posouzení a závěry, které žalovaný učinil, nemají oporu v provedeném dokazování. Žalobce poukázal na nálezy Ústavního soudu ČR sp. zn. I. ÚS 520/16, dle něhož nelze obecně bez dalšího přikládat vyšší váhu výpovědím policistů jako příslušníkům mocenských složek, oproti výpovědím jednotlivců, vůči nimž jsou policejní či jiné státní pravomoci vykonávány. Toto rozhodnutí nebylo ve věci respektováno. Protože policisté dali podnět k předmětnému řízení, nebudou měnit své výpovědi ve svůj neprospěch, nebudou tvrdit, že se spletli, že řidič mohl držet v ruce i jiný předmět. Z videozáznamu není vůbec zřejmé, kdo projíždějící vozidla řídí, natož, zda něco drží v ruce. Tvrzené obvinění nebylo prokázáno, a proto je namístě postupovat dle zásady *in dubio pro reo* (§ 69 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů). Žalobce není povinen prokazovat, že telefon v ruce nedržel. Žalobce tvrdí od počátku, že se žádného protiprávního jednání nedopustil. Policisté se neshodli na místě, z něhož měli provoz na pozemních komunikacích sledovat a nevyjádřili se k řadě okolností – o jaký telefon se jednalo (alespoň barva), jakou rychlostí je žalobce míjel, z jaké vzdálenosti ho pozorovali apod. Žalobce od počátku tvrdil, že nedržel mobilní telefon, ale plastový kryt. Správní orgány se dostatečně nevypořádaly s námitkou, že žalobce nedržel telefon, ale předmět obdobného tvaru – tj. plastový kryt.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 16. 6. 2021 uvedl, že co se týče žalobních námitek, zcela odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, neboť žalobní námitky jsou pouhým opakováním

námitek odvolacích, s nimiž se již žalovaný vypořádal. Uvedl dále, že přestupek byl prokázán svědeckými výpověďmi ve spojení s videozáznamem. Z videozáznamu není ovšem patrné samotné držení telefonu, jsou z něj ale patrné místní, povětrnostní a výhledové podmínky a je na něm zjevná registrační značka žalobcova vozidla. Rozdíl v popisu místa skutku (ul. Na Července vs. ul. Frýdecká) nepovažuje žalovaný za rozpor, jedná se o rozdílné vyjádření téhož, resp. nepřesné vyjádření svědka. V dané věci žalovaný dostal požadavkům na kvalitu dokazování přestupků prokazovaných svědeckými výpověďmi. Obhajoba žalobce, že se škrábal obalem od mobilního telefonu, což je jeho „výstřednost“ se nejeví jako věrohodná, kdy by bylo třeba žalobci navíc uvěřit, že měl kromě mobilního telefonu jen uvedený kryt sloužící pouze účelu škrábání. Pokud žalobce tvrdí, že se právě tímto způsobem potřebuje uklidňovat z nervozity z provozu na komunikacích, je otázkou, zda je vůbec způsobilý k řízení motorových vozidel.

IV. Posouzení věci soudem

4. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Dle Oznámení přestupku Policie ČR ze dne 21. 8. 2020 se žalobce měl dopustit přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f), bod 1 zákona o silničním provozu tím, že dne 18. 8. 2020 v 8:45 hodin v Ostravě-Kunčicích na ulici Frýdecké poblíž křižovatky s ulicí Na Července při řízení motorového vozidla tovární značky Škoda Octavia, RZ X, za jízdy držel v ruce mobilní telefon. Žalovaného si povšimla dvoučlenná policejní hlídka. Žalovaný se již jako podezřelý vyjádřil, že telefon v ruce nedržel, ale škrábal se levou rukou obalem na levé straně hlavy. Oznámení o zahájení řízení o přestupku s předvoláním k ústnímu jednání si žalobce převzal 19. 10. 2020. U jednání dne 21. 12. 2020 byli jako svědkové vyslechnuti policisté pprap. V. M. a pprap. M. B.; žalobce se jednání účastnil. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 21. 12. 2020 byl žalobce uznán vinným z přestupku, pro který bylo vedeno řízení. Dne 7. 1. 2021 žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, které bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
6. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
7. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
8. Co se týče žalobcem uvedeného nálezu Ústavního soudu ČR sp. zn. I. ÚS 520/16 ze dne 22. 6. 2016, je založen na názoru, že „s ohledem na princip presumpce neviny i právo na spravedlivý proces pak rozhodně nelze akceptovat shledání viny obviněného za situace, kdy jediným přímým důkazem proti němu je výpověď svědka, u něhož a priori nelze vyloučit

jakýkoli zájem na výsledku řízení, přičemž tato svědecká výpověď je posouzena jako věrohodná toliko s odůvodněním, že byla podána pod hrozbou sankce v případě křivé výpovědi.” Tato situace v projednávané věci však nenastala. V řízení nebylo tvrzeno ani prokázáno nic konkrétního, co by svědčilo o zaujatosti policistů vůči žalobci. Za této situace lze policisty považovat za nestranné svědky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 83/2010-63). Naopak u žalobce je evidentní zájem vyvinut se z přestupku.

9. Navíc je třeba u hodnocení protichůdných výpovědí policistů na straně jedné a žalobce na straně druhé vzít v úvahu podivné až bizarní tvrzení žalobce, že má kromě telefonu v autě ještě kryt na telefon, sloužící pouze jako „škrábátko“. V projednávané věci tak správní orgány neuvěřily policistům proto, že jsou policisté, ale proto, že jejich výpovědi byly věrohodné, na rozdíl od výpovědi žalobcovy.
10. Pokud žalobce namítá, že držení telefonu nelze zjistit z videozáznamu, pak shodný závěr činí i žalovaný, a námitka je tak zcela bezpředmětná. Z videozáznamu jsou pouze patrné okolnosti případu, jako je lokalizace, povětrnostní a světelné podmínky apod.
11. Pokud se týče vytýkaného rozporu ve výpovědích policistů, pak se jedná o pouhou nepřesnost při jinak shodném určení místa, které je navíc dokumentováno i videozáznamem. Pokud se týče namítaných detailů, které policisté nezmínili, pak je třeba ve shodě se žalovaným poukázat na to, že žalobce měl možnost se při výslechu policistů na detaily, které pokládá za důležité, doptat. Nadto k této námitce krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2019, č. j. 1 As 66/2018-34, který v obdobné situaci uvedl: *„Svědci se ve svých výpovědích shodovali v tom, že žalobkyni viděli spáchat přestupkové jednání, oba popsali více méně totožný průběh události. Vzhledem ke skutečnosti, že svědci jako policisté řeší obdobných případů větší množství, přičemž jejich výslech probíhal více než 2 měsíce po události samé, je pochopitelné, že svědci některé detaily nemuseli uvést přesně. Podstatná je však shoda ve vnímání přestupkového jednání.“*
12. Vzhledem ke korelaci žalobních a odvolacích námitek soud v podrobnostech odkazuje na rozhodnutí správních orgánů, neboť opakování týchž věcí je z hlediska procesní ekonomie nevhodné.

V. Závěr a náklady řízení

13. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. R.

Ostrava 28. 7. 2022

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje M. R.